

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 97.609 van 10 juli 2001
in de zaak A. 86.328/VII-19.266**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DE GROOTE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Ottogracht 28

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 26 augustus 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 april 1999 tot verwerping van een verzoek tot herziening, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 juli 1999;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien de regelmatig gewisselde laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE MAN, die, loco advocaat P. DE GROOTE, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij trad op 15 september 1994 in XXX in het huwelijk met mevrouw N.E.O., geboren in België.

1.2. Op 18 januari 1995 vroeg de verzoekende partij een visum aan te C. met het oog op een

gezinshereniging met zijn in België verblijvende echtgenote. Op 17 december 1995 kwam de verzoekende partij naar België met een nationaal paspoort, voorzien van een visum geldig voor negentig dagen.

1.3. De echtgenote van de verzoekende partij verklaarde op 15 maart 1996 bij de Politie van de stad Gent dat de aangegane echtverbintenis in wezen een schijnhuwelijk was. Beiden zouden slechts ongeveer een maand hebben samengewoond, namelijk van 17 december 1995 tot 17 januari 1996.

1.4. Mevrouw N.E.O. verkreeg op 11 april 1996 de Belgische nationaliteit.

1.5. Op 7 juni 1996 nam de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissing was als volgt gemotiveerd : "voldoet niet aan de voorwaarden vervat in artikel 10-4° van de wet van 15 december 1980 gewijzigd door de wet van 28 juni 1984 : de echtgenoten wonen niet meer samen.".

1.6. De verzoekende partij diende hiertegen, op 28 juni 1996, een verzoek tot herziening in.

1.7. Op 2 augustus 1996 diende de verzoekende partij een aanvraag tot vestiging in. Deze zou onontvankelijk zijn verklaard omdat de echtgenote niet in België verbleef op het moment van de aanvraag.

1.8. De verzoekende partij ontkende op 30 september 1996 bij de Gentse Politie dat het huwelijk een schijnhuwelijk zou zijn. Zij bevestigde bij die gelegenheid evenwel dat er slechts sprake kon zijn van samenwoonst gedurende ongeveer één maand.

1.9. Op 16 april 1999 verwierp de minister van Binnenlandse Zaken het verzoek tot herziening. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"(...) Overwegende dat artikel 10 van hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen.

Overwegende dat er maar beperkte tijd samenwoont is geweest, namelijk van 17 december 1995 tot 17 januari 1996.

Overwegende dat de echtgenote Belg geworden is op 11 april 1996.

Overwegende dat na deze datum, Mijnheer XXX, zich niet bij zijn echtgenote is gaan vestigen, waardoor hij zich ook niet kan beroepen op het recht op vestiging in toepassing van artikel 40 van voormelde wet.(...)"

2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat de bestreden beslissing artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen schendt doordat "(...) de aangevochten beslissing, die lastens hem verleend werd **nadat** zijn echtgenote Belgische was geworden (...)" ;

Overwegende dat de verwerende partij, in haar memorie van antwoord, tegenwerpt dat het volstaat, ter weerlegging van dit middel, om te verwijzen naar de bestreden beslissing en de toepasselijke wettekst; dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vereiste van effectieve en duurzame samenwoning van de echtgenoten, vermits er sinds het tijdstip van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit door diens echtgenote er geen sprake is van effectieve samenwoning; dat deze voorwaarde moet zijn vervuld om de verzoekende partij te beschouwen als de echtgenoot van een Belg die zich met deze laatste in België vestigt of komt vestigen;

Overwegende dat, in de memorie van wederantwoord, wordt onderstreept dat de verzoekende partij regelmatig België is binnengekomen, dat zij gehuwd is met een Belgische onderdaan, dat zij er zich heeft gevestigd bij de echtgenote, dat zij derhalve dient gelijkgesteld met een EG-vreemdeling; dat artikel 40 van de bovengenoemde wet geen verplichting oplegt tot blijvend samenwonen, doch enkel spreekt van vestigen of komen vestigen;

Overwegende dat de verzoekende partij, in haar laatste memorie, herhaalt dat, waar de echtgenote op 11 april 1996 de Belgische nationaliteit heeft verworven, haar statuut van rechtswege werd gewijzigd, zodat haar na deze datum geen bevel meer kon worden betekend steunend op haar vroegere hoedanigheid, nu zij deze niet meer bezat;

Overwegende dat de bestreden verwerping van het verzoek tot herziening zowel artikel 10 als artikel 40 van de hoger genoemde wet in overweging neemt; dat de bij de bestreden beslissing geviseerde weigering van verblijf enkel werd gesteund op artikel 10; dat de beslissing d.d. 7 juni 1996, waarvan de herziening was gevraagd, geen rekening houdt met het feit dat de partner van de verzoekende partij ondertussen, op 11 april 1996, de Belgische nationaliteit heeft verworven; dat de verwerende partij in de bestreden beslissing weliswaar aanduidt dat de echtgenote van de verzoekende partij de Belgische nationaliteit heeft verworven en dat de verzoekende partij geen verblijfsrecht kan putten uit artikel 10 of artikel 40 van de meermaals genoemde wet; dat zij evenwel nalaat de gewijzigde nationaliteit van de echtgenote van de verzoekende partij te betrekken op het voorwerp van het verzoek tot herziening, zijnde de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat die wijziging

de beslissing tot weigering van verblijf beïnvloedt, al was het maar omdat de verzoekende partij sindsdien van een voor haar meer gunstige regeling had kunnen genieten; dat deze vaststelling losstaat van de feitelijke gezinstoestand van de verzoekende partij; dat het middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 april 1999 tot verwerping van een verzoek tot herziening, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.